

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Έντός . . . Δραχ. 22.
Έκτός . . . 26.

Διά τας Διατριβάς τών εἰχ. λ. 15.
Διά τὰ Δικαστικά τών εἰχ. λ. 15.
Διά τας Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 3 Ἰουλίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΔΙΑΔΟΧΗ.

Ἐξακολουθεῖ κοινῆς ὑπάρχον ἀντικείμενον συζητήσεως τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο τῶν τῆν Ἑλλάδα ἀφορώντων ζητημάτων. Ὑπὸ πάσας δὲ τὰς ἐπόψεις αὐτοῦ ἐξετασθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰῶνος, ὅστις πρῶτος ἐπελάβετο αὐτοῦ, εὐρίσκεται νῦν οὕτως ἔχον· οἱ μὲν κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ 1832 καλούμενοι εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου πρίγκιπες τῆς Βαυαρίας Λουιτπόλδος καὶ Ἀδαλβέρτος, οἱ νεώτεροι ἀδελφοὶ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, φαίνονται ἀποποιούμενοι διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπογόνους τὴν διαδοχὴν, ὡς ἀδιάσπαστον τῶν ὅρων τοῦ 40 ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος· ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν ἀδελφῶν ἀπάντων, ὁ νῦν βασιλεύων τῆς Βαυαρίας Μαξιμιλιανός, λέγεται προσφέρειν τὸν δευτερότοκον αὐτοῦ υἱὸν ὡς Διαδόχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ὑπὸ τοὺς ὅρους μὲν τοῦ 40 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐφαρμοστέους ὅμως, ὅταν ἐνηλικιωθῆ, καὶ διατηρουμένων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Βαυαρικοῦ Θρόνου ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ Διαδόχου τοῦ Θρόνου ἐκείνου.

Ὅτι μὲν τοιαύτη ἐγένετο πρότασις παρὰ τοῦ βασιλέως Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων, ὅτε πρὸ ὀλίγου ἐπεσκέφθη αὐτὸν εἰς Παρισίους, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐγινώσκετο, καὶ ἡμεῖς προσηγγεῖλαμεν αὐτὸ διὰ τοῦ Ἀστέρου· ὅτι ὅμως ἡ πρότασις ἐγένετο ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τοῦ Βαυαρικοῦ Θρόνου δικαιωμάτων τοῦ πρίγκιπος, τοῦτο πρῶτον ἤδη μανθάνομεν παρὰ τοῦ Αἰῶνος.

Ἐντεῦθεν ἕκαστος ἐννοεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα εὐρίσκεται μέχρι τοῦδε κανονισμένον μὲν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διὰ τῶν πρωτοκόλλων, καὶ τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος, καὶ τοῦ Γ΄ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνλεύσεως, καὶ τῆς συνθήκης τῶν 1852, ἄλυτον ὅμως καὶ ἐκκρεμές ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον, ὅπερ συμμορφούμενον πρὸς τὰς ἀναλλοιώτους διατάξεις τοῦ τε Συντάγματος καὶ τῶν συνθηκῶν μέλλει νὰ διαδεχθῆ τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δικαίαν ἐμποιεῖ ἀνησυχίαν εἰς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐπιθυμοῦν νὰ γινώσκῃ τὴν τύχην τῆς ἑαυτοῦ Πατρίδος, καὶ οὐδόλως ἀρκοῦμενον εἰς τὰς διαβεβαιώσεις, ἃς ἡ Ὑπουργικὴ ἐφημερίς Ἐβδομάς, λοξὰ ἀποφαινομένη, ὡς ἡ Πυθία, ἔδωκεν ἐπ' ἐσχάτων· διότι ἀφ' ἐνός μὲν κηρύττει λελυμένον ἤδη καὶ κανονισθὲν ὀριστικῶς τὸ περὶ Διαδοχῆς ζήτημα, καὶ ἀνεπίδεκτον συζητήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρακελεύεται μὴ μεριμνᾶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς κανονισθέντος ἤδη ὀριστικῶς, ἀπαιτοῦντος ὅμως παραιτέρω λύσιν, ἣτις

εἰς μόνας τὰς βουλὰς τῆς Θείας Προνοίας ἐναπόκειται.

Ἐννοοῦμεν τὸ μὴ μεριμνᾶν περὶ τῆς αὐριον ὡς Ἐυαγγελικῆν ἀρετὴν, εἰς Θεὸν ἀναθέτουσαν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα τοῦ βίου· ἀλλὰ τὸ μὴ μεριμνᾶν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, καὶ μάλιστα περὶ πράγματος τοσοῦτον σημαντικοῦ, ὅπερ, ἐφόσον διαμείνει ἄλυτον, ἔχει ἐκτεθειμένον τῆς Ἑλλάδος τὸ μέλλον εἰς μυρίους καὶ παντοίους κινδύνους, τοῦτο μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ μὴ μεριμνᾶν μακρὰν τοῦ νὰ θεωρήσωμεν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν, ἢ πολιτικὴν φρόνησιν, θεωροῦμεν τούναντίον Τουρκικὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀπάθειαν, τὰ πάντα εἰς τὸ κίσμετ ἀναθέτουσαν. Τοιαύτης δὲ ἀναισθησίας καὶ ἀπαθείας ἐνοχον εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασταθῆ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μετὰ τῶσαυτας θυσίας πολυτίμους, ὅσας προσήνεγκεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Πολιτικῆς ἀποκαταστάσεως.

Δὲν συμεριζόμεθα τὰς ὑποφίας καὶ τοὺς φόβους τοῦ Αἰῶνος ὡς πρὸς τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· διότι, ἐὰν μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844, καὶ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν συνθήκην τοῦ 1852, θεωρήσωμεν κινδυνεύουσαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 40 ἄρθρου, τότε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι καὶ ἡ ὅλη αὐτονομία τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ τῶν συνθηκῶν στηριζομένη, εἶναι ἐπισηφαλῆς, ὡς ὑποκειμένη εἰς ταύτας ἢ ἐκείνας τὰς πολιτικὰς ραδιουργίας. Ἀλλὰ πολὺ ὀλιγώτερον συγκατατιθέμεθα ν' ἀμεριμνήσωμεν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Διαδοχῆς κατὰ τὰς προτροπὰς τῆς Ὑπουργικῆς Ἑβδομάδος, ἀφοσιούμενοι εἰς τὰς βουλὰς τῆς Θείας Προνοίας, καὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ πράγματος τοσοῦτον σπουδαίου, οἷον ἡ διαδοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ὅμοιο γοῦμεν, ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον· ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι ὡς πλάσματα λογικὰ ὀφείλομεν καὶ δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, μόνον περὶ τῶν ἀνθρωπίνως ἀδυνάτων ἀφοσιούμενοι ὅλως εἰς τὴν θεϊαν Πρόνοιαν.

Τί λοιπὸν ἔχει τις νὰ σκεφθῆ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ Συντάγματος;

Κατὰ τε τὴν συνθήκην τῶν 1832 καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρον 37 καὶ 38) ἡ Διαδοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἐκανονίσθη, προσφερθεῖσα ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος εἰς τοὺς δύο νεωτέρους ἀδελφούς Αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους αὐτῶν ἀπογόνους. Κατὰ δυστυχίαν ἐπῆλθεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων τούτων τοῦ Συντάγματος· οἱ δὲ ἀδελφοὶ τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἀποποιοῦνται νὰ δεχθῶσι τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα, ὡς ὑπόχρεοι νὰ δεχθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἠρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὸ 40 ἄρθρον· καὶ οὕτως ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ Ἔθνους, εὐρίσκεται ἐκτεθειμένη εἰς παντοίους κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἡ φρόνησις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος ὀφείλει νὰ προῖδῃ καὶ νὰ προλάβῃ.

Ὅποιον δὲ ἀπολείπεται μέσον τοῦ νὰ προληφθῶσιν οἱ ἀφευκτοὶ οὗτοι κίνδυνοι;

Τὴν περίστασιν ταύτην φρονίμως προεἶδεν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἢ συντάξασα τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα· ἣτις δὲν ἠρέσθη εἰς τὴν διὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἀντικατάστασιν τοῦ γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τῆς Α. Μ., ἀλλὰ προσέθηκεν ἐν τῷ ἀμέσως ἐπομένῳ 39 ἄρθρῳ διάταξιν φρονιμωτάτην, καθ' ἣν ἀσφαλίζεται ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ὅριζει δὲ ἡ διάταξις αὕτη τάδε· « Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν » μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων κτλ. » Ἴδου καθ' ἡμᾶς εἰς ποίαν εὐρίσκεται θέσιν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα.

Ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει νὰ ληφθῆ πᾶσα πρόνοια περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Διαδόχου κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ συντάγματι ὀρισμένα, καὶ περὶ ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, περὶ τούτου, νομίζομεν, οὐδεὶς ὀρθῶς σκεπτόμενος, δύναται νὰ ἀνλέξῃ. Κρισιμωτέρα ἄλλη περίστασις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὰ Κράτη, καὶ μάλιστα τὰ μικρὰ καὶ ἀρτισύστατα, ἢ τοῦ Ἡγεμόνος ἢ ἀποβιώσεως ἀνεῦ ὀρισμένου διαδόχου· διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα ἡ περίστασις αὕτη εἶναι κρισιμωτάτη, οὐ μόνον διὰ τὴν μικρότητα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν θέσιν αὐτῆς, ἐπίζηλον οὖσαν ὡς πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτικὰ συμφέροντα ἄλλων ἰσχυροτέρων, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους ἐσωτερικοὺς τε καὶ ἐξωτερικοὺς.

Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν νὰ δοθῆ ὀριστικὸν πέρας εἰς τὴν σπουδαιότατην ταύτην ὑπόθεσιν, ἐφαρμοζόμενων ἀκριβῶς τῶν περὶ αὐτῆς διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Δὲν πρέπει οὔτε τῆς ἐντεῦθεν προκυφούσης εἰς τὸ Ἔθνος δαπάνης νὰ φεισθῶμεν, ὡς εἶπόν τινες, συμβουλευόντες οἰκονομίαν καὶ φειδῶ ἐπὶ πράγματος τοσοῦτον σπουδαίου, ἐνῶ ἄλλως δαπανῶμεν ἀφειδῶς εἰς περιττὰ καὶ ἀνωφελῆ, οὕτε ὑπὸ φόβων ἄλλων ἀνυποστάτων νὰ καταλαμβανώμεθα· ἀλλὰ τοῦτο μόνον νὰ ἐχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι φοβερὰ εἶναι διὰ τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἡ στιγμή ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ Θρόνος τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν εὐρεθῆ (ὁ μὴ γένοιτο) ἀνευ Βασιλέως καὶ ἀνευ Διαδόχου. Διὰ ταῦτα δικαίως ἀνησυχεῖ πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά, καὶ κοινὴ ὑπάρχει τῶν Ἑλλήνων εὐχὴ τὸ νὰ ἴδωσιν ὀριστικῶς λελυμένον τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα, καὶ τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ζῶντα ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἔτοιμον κατὰ τὸ Σύνταγμα εἰς τὸ νὰ δεχθῆ τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα, ἄξιον παρασκευαζόμενος Διάδοχος τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος καὶ τοῦ ἐνδόξου Θρόνου, ἐφ' οὗ ἀναθήσεται.

Διὰ τί (ἐρωτᾷ μετὰ λύπης ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων), διὰ τί, βασιλευομένης τῆς Ἑλλάδος, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἐκανονίσθησαν ἐν αὐτῇ κατὰ τοὺς τύπους τῶν ἐθνῶν, μόνον ἐν πάσῃ τῇ Εὐρώπῃ βασιλευομένων Ἐθνῶν, μόνον δὲ τὸ πάντων σπουδαιότατον ἐλλείπει ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διάδοχος δηλ. τοῦ Θρόνου, συμπαρεδρεύων τῷ Ἡγεμόνι, καὶ ἐν μέσῳ διαιτώμενος τῶν μελλόντων ὑπηκόων αὐτοῦ; Ἐὰν ἀποβλέψωμεν πρὸς πάντα τὰ βασιλευόμενα Ἔθνη τῆς Εὐρώπης, δὲν θε-

λομεν εὐρεῖν μόνον Βασιλικὴν Αὐτὴν καὶ Βασιλικὴν Θεραπείαν, καὶ Ὑπουργεῖα, καὶ στρατοὺς κτλ, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου, παρεδρεύοντα τῷ Ἡγεμόνι, καὶ ὡς ἐλπίδα τῆς τοῦ Θρόνου διατηρήσεως καὶ στερεώσεως παριστάμενον τοῖς ὑπηκόοις, οἵτινες διὰ τοῦτο ἀμεριμνώσιν, ὄχι ἐπὶ ψιλοῦ λόγῳ, ὃν εἶπεν ἡ Ἐβδ ο μ α ς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ἐπὶ πράγματι στηρίζοντες τὰς ἐλπίδας τῆς μελλούσης αὐτῶν πολιτικῆς τύχης. Διὰ τὴν οὐσιώδη ταύτην ἔλθειν δικαίως ἀνησυχῶσι, καὶ πολλὰ ὑποπτέουσιν οἱ Ἕλληνες.

Μία δὲ ἐν πολλαῖς ὑποψίαις καὶ ἀνησυχίαις καταλείπεται παρηγορία εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς πρὸς τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ὑπόθεσιν, ὅτι ἡ φρόνησις τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, προνοοῦσα ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, ἐφ' οὗ πατρικῶς βασιλεύει 24 ἡδὴ ἔτη, καὶ εἰς οὗ τὴν εὐδαιμονίαν κατηνάλωσε τὴν νεότητά Αὐτοῦ, καὶ θέλει σὺν Θεῷ καταναλώσει καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ βίου Αὐτοῦ, ἡ φρόνησις, λέγομεν, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν δὲν θέλει ἀφήσειν ἐκτεθειμένην τὴν τύχην τοῦ ἀγαπητοῦ Αὐτοῦ Ἔθνους εἰς τὰς συνεπείας τοῦ ἀδόλου καὶ τῆς ἀβεβαιότητος. Εἰς ταύτην ἀφοσιούμενοι οἱ Ἕλληνες ἐλπίζουσιν, ὅτι ταχέως ὁ βασιλεὺς ἡμῶν θέλει χορηγήσειν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Αὐτοῦ ὑπηκόους τὴν τοσοῦτον ποθητὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἰδῶσιν ἀνατρεφόμενον παρ' Αὐτοῦ τὸν ἐπίδοξον Διάδοχον τοῦ Θρόνου, ὃν τοσοῦτον ἐκόσμησε μέχρι τοῦδε διὰ τῆς ἀφοσιώσεως Αὐτοῦ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ὑπάρχει δὲ κατὰ τὰ φαινόμενα, εἰ μὴ μία καὶ μόνη ἡ λύσις τοῦ ζητήματος. Ἀφοῦ οἱ Πρίγκιπες τῆς Βαυαρίας, οἱ κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ 1832 προσκαλούμενοι εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ἀποποιῶνται νὰ δεχθῶσι τὸν Θρόνον τοῦτον ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ 40 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὁ Βασιλεὺς ὉΘΩΝ πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν ἔγγραφον παραίτησιν αὐτῶν, καὶ, τοῦτου γενομένου, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 39 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους συσχεπτόμενος νὰ διορίσῃ τὸν Διάδοχον, καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος πρὸς κατάπαυσιν πάσης ἀνησυχίας τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων, καὶ πρὸς στερεώσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Οὕτω πράττων ὁ Βασιλεὺς ὉΘΩΝ, θέλει πράξει τὴν μεγίστην τῶν εὐεργεσιῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, καὶ θέλει θεωρηθῆ ἑυλόγως οὐ μόνον ὁ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰώνιος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Πεισθίμενοι εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος μέριμναν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτος, ὅτι δὲν θέλει βραδύνει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὴν πολυπόθυτον ταύτην λύσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην δυνάμεθα πῶς μὴ μεριμνᾶν. ἀλλ' ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ Ἐβδ ο μ α ς, οὐδεὶς οὐδέποτε θέλει ἀμεριμνήσειν. Ἀς ἐλπίζωμεν λοιπὸν εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀφοσίωσιν τοῦ Σ. ἡμῶν Ἀνακτος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 24η — Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἀπέπλευσαν διὰ Κίελ ο Πρίγκιψ Φερδινάνδος τῆς Δανιμαρκίας θέλει τοὺς ὑποδεχθῆ ἐκεῖ.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 25η — Ὁ Κόμης Δε-Μόρνη ἀφίχθη ἐνταῦθα χθὲς ἐκ Πετρούπολεως, διευθύνεται δὲ εἰς Παρισίους.
ΤΕΡΓΕΣΤΗ 25η — Αἱ εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς 12ης ἐκθέτουσιν ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐζήτησε διασαφηνίσεις παρὰ τοῦ Λόρδου Στρατάρχου Δε-Ρεδηλφ περὶ τῆς καταλήψεως τῆς Νήσου Περίμ. Οἱ Κιρκάσιοι ἀπόβησαν προσβολὴν τινὰ τῶν Ῥώσων. Ἰθαγενεῖς τινὲς τῆς Κιρκασίας, οἵτινες εἶχον δολοφονήσει τὸν στρατηγὸν Τοκονώρ-πέπτυχον τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀποδράσεώς των.
ΜΑΔΡΙΤΗ 26η — Δημόσιοι παρακλήσεις προσεφέρθησαν χθὲς κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπισήμου κοινοποιήσεως τῆς συλλήψεως τῆς βασίλισσας τὸ δὲ ἐσπέρας ἐφωτίσθη ἡ πόλις.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύει τὰ Χ α ρ τ ο φ υ λ ά κ ι ο ν τῆς Μελίττης τὴν ἐπομένην περίεργον ἔκθεσιν ἐν τῷ ἀπὸ 15 (27) Ἰουνίου φύλλῳ αὐτοῦ.

« Ἐν τῷ ὑστερογράφῳ τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ ἐν περιλήψει ἀναφέρομεν τὴν λυπηρὰν εἰδήσιν, τὴν αὐθημερὸν διὰ τῆς Ἀλεξανδρείας κοινῆσθεσαν, ὅτι δηλαδὴ ἐκτεταμένη τις στάσις τῶν αὐτοχθόνων Ἰνδικῶν συνταγμάτων, ἦτοι τῶν Σεπόυ, ἐξεβράχη ἐν τῷ κυβερνεῖῳ τῆς Βεγγάλης, ἧτις προέβαιεν ἐκτενομένη διὰ πάσης ταχύτητος καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας κατελάμβανε πᾶσαν τὴν ἀπὸ Καλκούτας μέχρι Λαχώρας περιοχὴν. Ὅπως δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τοῦ σοβαροῦ τοῦτου συμβεβηκότος, ὑπερ ἐξεβράχη ἐν Μεσερῷ τῆ 10 Μαΐου, βικζόμεθα νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν προγενεστέρων τινῶν περιστάσεων, αἵτινες ἐπησχόλησαν ἤδη τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ἑλλενδούργκ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπευθυνθείσης τῆ 9 τ. μ. (ἔ. ν.) ἐπερωτήσεως. — Πρὸ πάντων ὀρεῖσθε νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὸ εὐρὺ Ἀγγλοῖνδικόν Κράτος, ὅπερ τόσῳ ἐξετάθη κατὰ τοὺς ἐσχάτους τοῦτους καιροὺς διὰ συνεχῶν κατακτήσεων καὶ προσαρτήσεων, ἀριθμοῦν ἤδη 170, 000, 000 κατοίκων, φρουρεῖται ὑπὸ στρατευμάτων ἐν μέρει αὐτοχθόνων καὶ ἐν μέρει Εὐρωπαϊῶν. Αἱ ἐγχώριοι δυνάμεις, ἡ ο Σεπού, ἀποτελοῦσιν ἐντούτοις τὸν μέγαν κλάδον τοῦ Ἰνδικοῦ στρατοῦ οὔτοι δὲ, ἐνεκα τῆς ἐντελοῦς ἐμπιστοσύνης, ἧν πρὸς αὐτοὺς ἔτρεφεν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἡ Ἐταιρία τῶν Ἰνδιῶν, σημαντικῶς κηξήθησαν κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους, χωρὶς συγγρόνως νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἀνάλογος αἰζησις τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Οἱ Ἰθαγενεῖς, ζηλωτῶν ἐθίμων αὐτῶν καὶ ἀκράδαντοι εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἑαυτῶν ἀρχὰς μένοντες, εἰ καὶ πρᾶοι τὸν χαρακτῆρα, κακῶς ἤνεγκον πάντοτε οἰκονομικὰ ἐπιβόλην, ἢ ἀπόπειραν περιορισμοῦ ἢ διαφθορᾶς τῆς διαίτης καὶ τῆς λατρείας αὐτῶν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, ὅπως μὴ στερηθῶσι τῆς συμπαιδείας αὐτῶν, διὰ μεγίστης προσεπάθου φροντίδος, ὅπως διασκεδάσωσι παρ' αὐτοῖς πᾶσαν ὑπόνοιαν καὶ πᾶσαν δυσπιστίαν. Προσφάτως ὅμως περιστάσις τις, ἀπλουστάτη ἄλλως, ἀλλ' ὅμως κακῶς ἐρμηνευθεῖσα, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία ἐκρήξεως, ἧτις δὲν ἤργησεν, ὅπως μετατραπῆ εἰς εὐρεῖαν πυρκαϊάν. — Ἀποφασίσασα ἡ Κυβέρνησις τὴν εἰς τὸν Ἰνδικὸν στρατὸν εἰσαγωγὴν τῶν νέων καραβιῶν τοῦ συστήματος Ἐνφίλδ, συνωμολογήσατο συμβόλιον διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν φυσικῶν τῶν νέων τουρφεκιῶν, ἅτινα κατεσκευάζοντο εἰς πολλὰ μέρη. Ἄλλ' ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τὰ φυσέκια ταῦτα ἀλείφονται διὰ λίπους προβάτων, καὶ δὲν ἐσκήφθησαν, ὅπως, συνωμολογοῦντες, τὸ διὰ τὰς Ἰνδίας συμβόλιον, ἐπιφέρουσι ἀλλαγὴν τινὰ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Ἡ περίστασις αὕτη ἐφανερώθη εἰς τοὺς Σεπού, καὶ, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς θεωρεῖται ὡς ἰεροσύλλη τὸ θίγειν λίπος ζώων, ἐπιστεῦθη ἡ πράξις αὕτη τῶν Ἀγγλῶν ὡς ἀπόπειρα προσηλυτισμοῦ εἰς τὸν Χριστιανισμὸν. Ἡ ὑπόνοια αὕτη, παρ' ὀλίγοις περιοριζομένη κατ' ἀρχὰς, τάχιστα διεδόθη καὶ διεσπάρη κατ' ὅλα τὰ μέρη καὶ εἰς ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα. Γενομένου τοῦτου γνωστοῦ ὁ Διοικητὴς ἔδωκεν αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὰ ὄπλαστᾶσι, ὅπως οὐδὲν φυσέκιον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατεσκευασμένον διανεμηθῆ ἐφεξῆς εἰς τοὺς Σεπού, καὶ τὰ νέα φυσέκια ἐντελῶς ὑπῆρχον ὅμοια τοῖς παλαιῶς οἱ δὲ Σεπού αὐτοὶ, πληροῦντες τὰς καραβίνας, ἤλειπον ἤδη αὐτὰ δι' ἐλαίου. Ἀλλὰ, δὲν ἐπήρκειον πλέον τὰ τοιαῦτα μέτρα ἢ ὑπόνοια ἐβρίβη βαθείας ῥίζας παρὰ λαῶ φύσει δυσπίστῳ, καὶ δὲν ἔλειπεν εἰμὴ ἡ εὐκαιρία, ὅπως αὕτη δ. ἀδελφῶθῃ δι' ἐκφράσεων ἀταξίας καὶ ἀπειθείας. Τοῦτο ἐγένετο κατὰ πρῶτον ἐν Βαράκπορτ τῆ 17 (29) τοῦ τελευταίου Μαρτίου ἐν τῷ 34 συντάγματι τοῦ Ἰθαγενεῶς πεζικοῦ. Εἰς Σεπού, ἐν παρατάξει, ἐξελθὼν τῶν στίχων τοῦ συντάγματός του, προσέβαλε καὶ ἐπλήγησε τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Ὑπαπιστὴν αὐτοῦ, Ἀγγλοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐφόνησε τὸν ἵππον τοῦ τελευταίου. Ὁ στρατιώτης, δικασθείς, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Εἰς δὲ Ἰθαγενεῖς ἀξιωματικὸς, διοικῶν φρουρὰν τινὰ γείτονα, ἀπειθήσας εἰς τὴν διαταγὴν, ὅπως συλλάβῃ τὸν φύρδα στρατιώτην, ἐδικάσθη καὶ αὐτός. Τὸ ἄλλο σύνταγμα διετήρησεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ παθητικὴν μὲν θέσιν, ἀλλὰ σιωπηρῶς ἀπεδείκνυε τὴν συμμετοχὴν σου εἰς τὸ γινόμενον. Συνεπῶς τῇ διαταγῇ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, οἱ 7 λόχοι τοῦ 34 συντάγματος, οἵτινες ἦσαν τότε παρόντες καὶ ἀπετέλουσαν ἀριθμὸν 400—500 ἀνδρῶν, διελύθησαν, καὶ ἡ διαταγὴ αὕτη ἀνεγνώσθη εἰς ὅλα τὰ Ἰθαγενῆ συντάγματα τῶν Ἰνδιῶν. Βραδύτερον, ἔτερον τι σύνταγμα, τὸ 19, παρασχόν δείγματα προφανῶν πράξεων στασιαστικῶν, καθ' ὅλοκληρον διελύθη. — Τὸ δράμα ἐφάνετο περατωθῆν ἄλλὰ τοῦτο ὑπῆρξεν ἀπάτη. Ἡ ἀπέχθεια καὶ ἡ δυσπιστία διεσπάρη οἰονεῖ παρ' ἅπασιν τοῖς Ἰθαγενεῖς συντάγμασι τῆς Διοικήσεως τῆς Βεγγάλης, καὶ, ἄλλης ἀφορμῆς δοθείσης, ἡ στάσις ἀνεπτύχθη φρικωδέστερον. Ἐν Μεσερῷ, ὅπου ἐστάθμευσεν τὸ 3 σύνταγμα

τοῦ Ἰθαγενεῶς ἱππικοῦ, ὁ Συνταγματ. Σμηθ, Διοικητὴς αὐτοῦ, διέταξε τὴν 11 (23) Ἀπριλίου παράταξιν μετὰ καραβιῶν, ὅπως γίνετ δοκιμὴ τῶν νέων τούτων ὄπλων. Προσδιορισθέντος ἐνὸς ἀποσπάσματος τοῦ συντάγματος ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν δόκιμὴν, ἐκ τῶν 90 ἀνδρῶν τῶν συγκροτούμενων αὐτῷ, 5 μόνον ἐδέχθησαν τὰ φυσέκια, τῶν ἄλλων ἀρνηθέντων ταῦτα, καθὼς διεσχυρίζομενον ὅτι δὲν ἦσαν ταῦτα, ἅτινα μετεχειρίζοντο πρότερον. Τὸ τοιοῦτον ἀνέφερον ἀμέσως εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ σταθμοῦ, ὅστις διέταξεν ὅπως οἱ 85 ἄνδρες φυλακισθῶσι, ὁ δὲ στρατηγὸς συνεκρότησεν ἀμέσως στρατιωτικὸν δικαστήριον, ὅπερ κατεδικάσεν ἕκαστον τῶν ἀπειθησάντων εἰς 5 ἔως 10 ἐτῶν φυλάκισιν. Τῆ 9 Μαΐου μετέβη ἐπιτοπίως μία στρατιωτικὴ μοῖρα, ἧτις ὠδήγησεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς τοῦ ἐνόχου. Τὰ πάντα διήλθον ἐν γαλήνῃ κατ' ἐπιφάνειαν ἀλλὰ τῇ ἐσπέρᾳ τῆς ἐπαύριον, Κυριακῆ τῆς 10, ὠλόκληρον τὸ σύνταγμα ἐξηγέρθη μαινόμενον, μετ' αὐτοῦ δὲ ἠνώθησαν τὰ ἄλλα δύο πεζικὰ συντάγματα, τὰ αὐτῷ σταθμειούμενα, τὸ 11 καὶ 20, καὶ ὁ λαὸς τῆς πόλεως. Οἱ φυλακισθέντες ἀμέσως ἠλευθερώθησαν, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ 1200 ἄλλοι κρατούμενοι. Τότε ἀμέσως ἤρξατο ἡ σφαγὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς. Τὸ κατὰ τὴν ἑπιτοπίαν ἐπιρρολήθη αὐθωρεῖ, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια τῶν Ἀγγλῶν στρατιωτῶν βαρβάρως ἐσφάγησαν. Ἐν Μεσερῷ ἐφρουροῦν 2 Ἀγγλικά συντάγματα, τὸ 6 τῶν διμάχων τῆς σωματοφυλακῆς καὶ τὸ 60 τῶν Ρίφλες, ἐκτὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Ἀλλὰ, πρὶν ἢ ταῦτα εἰδοποιηθῶσι καὶ παραταχθῶσιν, ἦν τετελεσμένη ἤδη ἡ σφαγὴ. Πᾶς ἀξιωματικὸς Ἀγγλῶν, ἐξερχόμενος ὅπως καλέσῃ εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου αὐτοῦ, ἐτουρκεῖτο ἀνευ ἐλέους. Ἐπὶ τέλους ὅμως ὑποχρεωθέντες διὰ τῆς βίας οἱ στασιασάντες, ὅπως ἀπομακρυνθῶσι τῆς Μεσερῷ διευθύνθησαν πρὸς τὴν Δελῷ, πρωτεύουσαν τοῦ μεγάλου Μογγόλ, ἵνα ἐπαναλάβωσι καὶ αὐτῷ τὴν αἰματηρὰν τραγωδίαν. Καὶ τῆ 11 πρὸς τὴν ἡῶ ἐφθάσαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, αὐθωρεῖ δὲ πρὶν Ἰθαγενῆ συντάγματα τῆς πόλεως, τὸ 30, 54 καὶ 74 τοῦ πεζικοῦ καὶ τὸ πυροβολικὸν ἠνώθησαν μετ' αὐτῶν.

Ἡ σφαγὴ τῶν Εὐρωπαϊῶν ὑπῆρξε γενικὴ κατ' ὅλην ταύτην τὴν ἡμέραν μόνον οἱ διὰ τῆς φογῆς σωθέντες ἀπέφυγον τὸν θάνατον. Ἡ πυριταποθὴ ἐπεσεν εἰς χεῖρας τῶν στασιασάντων ἀλλὰ λέγεται, ὅτι ὁ Διοικητὴς Βιλλουγκχβ εἰνάξεν εἰς τὸν ἀέρα τὰς ἄλλας ἀποθήκας, πρῶτος αὐτὸς θυσιάζομενος. Τὸ ἄστυ καὶ τὰ κύρια μέρη τῆς πόλεως κατελήφθησαν, εἰς δὲ υἱὸς τοῦ θανάτου Αὐτοκράτορος τοῦ Δελῶ ἀνεκνήρυχθη Βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας. Τὰ μέχρι τοῦδε στασιασάντα συντάγματα εἰσὶν ὀκτώ, ἐκτὸς ἐνὸς ἀποσπάσματος τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἐτέρου μηχανικῶν, συγκροτούμενων ὄλων τὸν ἀριθμὸν 8000 ἀνδρῶν. — Ἄλλ' αἱ ταραχαὶ δὲν περιορίσθησαν εἰς τὰ προμνησθέντα μέρη. Ἐν Φεροζέπορε οἱ στασιασάντες στρατιῶται ἐπυρπόλησαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν παρεκλήσιον, καὶ κατέλαβον τὸ φρούριον ἀλλ' ἡ στάσις ἀμέσως κατεπνίγη ὑπὸ τῶν αὐτῷ σταθμειουσῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων καὶ τῶν Ἰθαγενῶν, ὅσοι ἔμειναν πιστοὶ. Φήμη δὲ διέτρεχεν, ὅτι ἐν Νεεμούχ, Νουσεεραβάδ, Οὐμβαλλα καὶ Δουκνὸδ ἡ ἐπανάστασις ἐξεβράχη καὶ βιαίως προὔχωρε. Ἡ Δυναπόρ καὶ ἡ Βεναρὲς ἦσαν ἐν πλήρει ἀποστασίᾳ ἐπίσης, οἱ δὲ στασιασται ἐκέρδιζον πάντοτε καὶ ἤξαναον τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Ἐν Βροάχ τῆ 3 (15) Μαΐου ὁ μουσουλμανικὸς λαὸς, ἐνωθεῖς μετὰ τοῦ τῆς περιχώρου, διεπράξατο πᾶσαν παρεκτροπὴν καὶ βίαν, εἰ καὶ τὸ κίνημα ταχέως κατεστάλη ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν. Ἐν Δουκνὸδ τὸ 17 ἄτακτον σύνταγμα τοῦ Ὁδ ἐξεφράσθη ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐν Λαχώρα αἱ Ἰθαγενεῖς δυνάμεις ἠρνήθησαν πᾶσαν ὑποταγὴν. Σημειούμεν ὅμως, ὅτι μετὰ τὰ συμβάντα ταῦτα, ἐλλείπουσιν ἀκρίβειες καὶ ἀσφαλεῖς ἐκθέσεις τῶν λεπτομερειῶν.

« Ἡ Ἰνδικὴ Κυβέρνησις παρεσκευάζετο ἐντούτοις, ὅπως διὰ πάσης ἐνεργητικότητος καταστείλῃ τὰς ἀταξίας. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα, ἅτινα ἐπέστρεφον τῆς εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον ἐκστρατείας, χωρὶς ποσῶς ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς Βομβάην, διετάγησαν, ὅπως ἀπ' εὐθείας μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπαναστάσεως. Ἦδη δὲ, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, δύο Ἀγγλικά συντάγματα, τὸ 64 καὶ 78, ἐπανελθόντα ἐκ τοῦ κόλπου, καὶ τὸ ἐπιπικον πυροβολικὸν τοῦ Μαδραῶ, ἀνεχώρησαν ἐκ Βομβάης διὰ Καλκούταν, ἐνφ τὸ 1 σύνταγμα τῶν εὐζώνων διὰ τοῦ ποταμοῦ Ἰνδοῦ διευθύνθη πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Αἱ ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἰνδίας Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, ἅπας ἐνωθεῖσαι, εἰσὶν ἀρκούσαι πρὸς τὴν καταστολὴν πάσης ταραχῆς καὶ μέχρι τοῦδε ἡ στάσις δὲν ἐφάνη, εἰ μὴ εἰς μόνους τοὺς ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Βεγγάλης ἐξαρτωμένους τόπους. Εἰς πλείστα μέρη οἱ Ἰθαγενεῖς ἠρνήθησαν πᾶσαν πρὸς τοὺς στασιαστας συμμετοχὴν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἠνώθησαν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν πρὸς τὴν καταστολὴν τῶν ἐπαναστασιάντων. Ἐὰν δὲν βανῆ εἰς τὸ μέσον ξένη τις χεῖρ ἧτις, ὑπὸ φθόνου ὀδηγουμένη διὰ τὰς προόδους τῆς Ἀγγλίας

διὰ τοῦ χυροῦ καὶ τῶν ραδιοῦργιῶν δὲν ἐνθαρρύνη τὰς πα-
ραχὰς καὶ τὴν στάσιν, ἢ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὑπάρχει βε-
βαιὰ καὶ ἀσφαλὴς, ὅτι διὰ μόνων τῶν δυνάμεων, ὅσας δια-
θέτει ἐν τῇ πλουσίᾳ τούτῳ τόπῳ δύναται ταχέως νὰ θριαμ-
φεύσῃ κατὰ παντὸς κωλύματος. Ἀλλὰ, καὶ ἂν εἰσέτι οἱ Σε-
πόυ ἐπιμεινῶσιν εἰς τὴν διαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἡ φυσικὰ ἐρα-
γὴ εἰς ἄλλα ἐπίσης μέρη, ἢ Ἀγγλικὴ δύναμις ὑπάρχει ἀρ-
κούτως ἰσχυρὰ, ὅπως μὴ ἐλλείψωσιν αὐτῇ μέσα πρὸς τὴν
ἀποστολὴν νέων ἐπικουριῶν εἰς τὰ στασιάζοντα μέρη τῶν
κτίσεων αὐτῆς. — Καθὼς ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς αἰτίας
τῆς στάσεως, νεώτεροι πληροφοροὶ θέλουσι διαφωτίζει ἡμᾶς.
Γνωστὸν ὅμως ὑπάρχει, πόσον ἰσχύουσι αἱ προλήψεις καὶ ὁ
θρησκευτικὸς φανατισμὸς παρὰ λαοίς, ζῶσιν εἰς τὰ σκοτὴ
τῆς εἰδωλολατρίας καὶ τοῦ Ἰσλαμισμού (!). Ἀλλὰ βεβαίως
τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἡ μοναδικὴ αἰτία, ἥτις τοιαύτην ἐχθρότη-
τα καὶ μανίαν ἐγέννησε κατὰ Κυβερνήσεως, ἥτις δι' ὄλων
τῶν νομίμων μέσων προσεπάθει, ὅπως ἐκτείνῃ ἐπ' ἀπάσης
τῆς Ἰνδίας τὸ κράτος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐλευ-
θερίας.»

Σ. τοῦ Σ. τοῦ Αἰῶνος. Εἰς ἡμᾶς οὐδόπως ἀπόκειται, ὅπως
φέρωμεν γνώμην τινα ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τούτων. Τὰ
πράγματά εἰσι τοσοῦτον σπουδαῖα, καὶ αἱ περαιτέραι συνέ-
πειαι αὐτῶν δύναται νὰ ὑπάρξωσι τόσῳ μεγάλαι, ὥστε ὁ-
φείλομεν ἵνα ἐπέχωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος πάσης ἄλλης προ-
ώρου μαντεύσεως. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ἀπευθύνωμεν
πρὸς τὸν Ἄγγλον Ἐφημεριδογράφον τὴν ἐξῆς παρατήρησιν.
Ἐὰν ἡ εἰδωλολατρία καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς κρατῶσι τοὺς Λα-
οὺς εἰς τὰ σκοτὴ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς βραβρότητας, τίνοις
ἐνεκα τῇ 1854 — 1856 ἡ Μεγάλη Βρετανία ἐξήντησε
τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς; καὶ ἔχυσε τὸ εὐγενέστερον τοῦ Λαοῦ
αὐτῆς αἷμα ὑπὲρ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Ἰσλαμισμού καὶ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ ἐπὶ Λατῶν Χριστιανικῶν; (Ἐκ τοῦ Αἰῶνος.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν
27 Ἰουνίου, περὶ τὴν 6 ὥραν π. μ., συνοδευθεῖσα μέ-
χρι τοῦ Κορινθιακοῦ ἰσθμοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως, τῶν ὑπασπιστῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτι-
κῶν, καὶ τοῦ Πρέσβευος τῆς Ῥωσσίας Κυρίου Ὁζέροφ.
Εὐχόμεθα αἰσιαν καὶ εὐτυχῆ ἐπάνοδον εἰς τὴν Σεπτὴν
ἡμῶν Ἀνασαν, τὴν δικαίως καὶ ἐπαξίως λατρευομέ-
νην ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐξοχον Αὐτῆς
εὐφύιαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμο-
νίαν τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Πρυ-
τάνεως τοῦ Πανεπιστημίου διωρίσθη τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως ὁ γνωστὸς ἐπὶ πολυμαθείᾳ καὶ ἀρετῇ Κύ-
ριος Φίλιππος Ἰωάννου, Καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας.

— Ὁ Κύριος Ἀνδρόνικος Παῖκος, πρώην Ὑπουρ-
γὸς, διωρίσθη Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐ-
παινετὸν τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς
Δικαιοσύνης διότι ἡ ἀναμφισβήτητος ἰκανότης καὶ ἡ
ἐγνωσμένη τιμιότης τοῦ Κυρίου Παῖκου τιμῶσι τὴν
ὕψηλότητα τῆς Θέσεως, εἰς ἣν προσεκάλεσεν
αὐτὸν ἡ ἐκλογή τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, εὐμενοῦς τυ-
χοῦσα παραδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι-
λέως.

— Δέγεται ἀποπερατωθεῖσα ἡ παράδοσις τῶν Ἑλληνικῶν
ἀτμοκινήτων εἰς τὴν ἀτμοπλοῖκὴν Ἐταιρίαν, πάσης ἐκατέρω-
θεν ἀξιώσεως συμβιβασθείσης διὰ προθυμίας τῆς Κυβερνή-
σεως πρὸς ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἐθνωφελούς τούτου
ἔργου.

— Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ Ἀθηνᾷ τῆς 28 Ἰουνίου τάδε.

« Πλησίον τῆς Κασιῆς θαλάσσης ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κύρου
ὑπάρχει ἡ νῆσος Δουάννα, ἐπ' ἣς ἐξεβόρῃ τὸν Μάρτιον Ἡ-
φαιστιον, ὅπερ διήρκεσε τρία τέταρτα τῆς ὥρας. Ἀπασα ἡ
νῆσος ἔτρεμε, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τεσσάρων βερσιῶν ἐ-
σηματίσθησαν κρατῆρες, ἐξερευγόμενοι φλόγας καὶ λάβαν
ἐπὶ τέλους δὲ ἀνυψώθη πυρίνη σφαῖρα, ἥτις διευθύνθη πρὸς
τὴν θάλασσαν. »

« Ὁ Κύριος Γεώργιος Π. Μιχαηλίδης ἐκ Σύρου, ἀκροασά-
μενος ἐπ. μελῶς τῶν μαθημάτων τῆς Νομικῆς, καὶ ὑποστὰς
τελευταίον τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις εὐδοκίμως, ἠξιώθη
τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος, ἀναγορευθεὶς Διδάκτωρ. »

— Θαυμασίως προοδεύει ἡ ὁδοποιία ἐνταῦθα. ἡ μὲν μεγά-
λη ὁδὸς τῆς Ποσειδωνίας βεβαίως θέλει φθάσει μέχρι τοῦ
Μίνα ἐντὸς τοῦ Ἀγούστου ἢ δὲ πρὸς τὸ Ἐπισκοπεῖον ἔφθα-
σεν ἤδη μέχρι τοῦ Φύλακος. Ἐντὸς τῆς πόλεως ἀκαταπαύ-

στως εὐρίσκονται εἰς ἐργασίαν οὐκ ὀλίγοι τεχνίται, ἐργαζόμε-
νοι εἰς λιθοστρώσεις ὁδῶν καὶ εἰς ἄλλα δημοτικὰ ἔργα, λεπτο-
μερῶς ἐκθετόμενα ἐν τῇ ἐφεξῆς δημοσιευομένῃ σημειώται, ἣν
ἐλάβομεν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχίας Ἐρμουπόλεως.

**ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΕΙΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.**

1.) Ἡ κατασκευὴ Πακτωτηρίου εἰς τὸν ὑπὸ τὸ παλαιὸν
Αοιμοκαθαρητῆριον ὄρμον, ἥτις ἤρξατο εἰς τὸ παρὸν ἔτος, καὶ
εἶναι προχωρημένη κατὰ τὸ εἰς τὴν θάλασσαν μῶλωμα κατὰ
μῆκος εἰς μέτρα 40.

2.) Ἡ γενικὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως ἐπι-
σκευὴ καὶ ἡ ἀνακαινίσις τῶν παρ' αὐτῷ κελλιῶν.

3.) Ἡ ἐξακολούθησις τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ
Ἁγίου Νικολάου, ἥτις εἰς τὸ παρὸν ἔτος ἐλπίζεται νὰ φθάσῃ
εἰς τὸ πέρας.

4.) Ἡ ἀνακαινίσις τοῦ γυναικωνίτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ
Ἁγίου Γεωργίου.

5.) Μόλις ἀπεπρατόθη ἡ γενικὴ καὶ στερεωτάτη ἐπι-
σκευὴ τῶν κατὰ τὸ κέντρον τῆς Πόλεως τριῶν Δημοτικῶν
Σχολείων, τῶν διευθυνομένων ὑπὸ τῶν Δημοδιδασκάλων Ἰω.
Κ. Βλαστοῦ, Μαριγῶς, Ν. Πλέσκα καὶ Θεωνῶς Λουλουδάκη,
δαπανήσαντος τοῦ Δήμου ἐπέκεινα τῶν δραχ. 8,000. ἤρ-
ξατο καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῶν Δημοτικῶν αὐτῶν Σχο-
λείων κατασκευὴ εὐρυχώρου δεξαμενῆς, εἰς ἣν θέλουσι δαπα-
νηθῆ ἐπέκεινα τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν.

6.) Ἡ ἰσοπέδωσις τῆς ὁδοῦ τῆς Τερψιθέας, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς
Πλατείας τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐξακολούθησις τοῦ τοίχου πρὸς
ῤύθμισιν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ.

7.) Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ τῆς Ποσειδωνίας, ἥτις διὰ τῆς
δραστηρίου ἐνεργείας ἐλπίζεται εἰς τὸ παρὸν ἔτος νὰ φθάσῃ
εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μίνα.

8.) Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ τοῦ Φύλακος τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ
τῆς Πόλεως εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς τὸ Ἐπισκοπεῖον.

9.) Ἡ κατασκευὴ Στρατῶνος διὰ τὸ ἐνταῦθα σταθμεῖον
στρατιωτικῶν τῶν πυροσβεστῶν ἀπίσπασμα, καὶ ὁ ἀδιάκο-
πος καλλωπισμὸς τῆς πλατείας ΟΘΩΝΟΣ.

10.) Ἡ ἐναρξίς τοῦ ἀνοίγματος τῆς ὁδοῦ τῶν Ταλάντων
τῆς ἀγοῦσης διὰ τοῦ Νοσοκομείου εἰς τὴν τῆς Ποσειδωνίας,
προκαταβαλλομένων τῶν ἀποζημιώσεων ὑπὸ τοῦ Δήμου κα-
τὰ τὸ ἀρθ. 11. καὶ 22. τοῦ περὶ σχεδίου Ὑψ. Β. διατάγ-
ματος.

11.) Ὁμοίως τῶν δύο κατὰ τοὺς πέντε καὶ τρεῖς Μύλους.

12.) Ἡ ἀρξαμένη λιθοστρώσις τῆς ὁδοῦ τοῦ Γυμνασίου.
Ἡ Δημαρχία Ἐρμουπόλεως οὐδέποτε εἶχεν ἐντὸς ἔτους τό-
σα δημοτικὰ ἔργα εἰς ἐνεργείαν, καὶ ἔργα τοιαῦτα φέροντα
δαπάνην κολοσσίαν, ἐκ τῶν ἐνότων τοῦ Δήμου πηγάζουσαν.

— Αἱ ἐξετάσεις τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἐρμουπόλεως
ἤρξαντο τὸ παρελθὸν Σάββατον (29 Ἰουνίου) ἀπὸ τοῦ κεν-
τρικωτέρου τῶν Σχολείων τούτων, ὅπερ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ
Νομαρχιακοῦ Διδασκάλου Κυρίου Ἰω. Βλαστοῦ.

— Ὁ Βουλευτῆς Σύρου Κύριος Κωνσταντῖνος Πλατῦς ἐδω-
ρήσατο τὸ προσφερόν ἐνταῦθα σιτηρέσιον τῶν δραχμῶν 750
περὶ ὧν εἶπομεν τὰ δέοντα ἐν τῇ προλαβόντι φύλλῳ, εἰς
τοὺς Δήμους τῆς Σύρου καὶ Μυκόνου, εἰς οὓς ἐδωρήσατο καὶ
τὴν Βουλευτικὴν αὐτοῦ ἀντιμισθίαν. Ἀξιώτατος ἡ πράξις αὐ-
τῆ τοῦ Κυρίου Πλατῦ, δικαιολογούσα τὴν σιωπὴν αὐτοῦ
ἐν τῇ περιβάλλῳ τοῦ Βουλευτηρίου, ὅτε προτέθη εἰς συ-
ζήτησιν τὸ περὶ χορηγίσεως τῶν 750 δραχμῶν νομοσχέ-
διον, ὅπερ ἔπρεπε νὰ προσβάλλῃ ὡς ἀντισυνταγματικόν, οὐ
μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ συνάδελφος αὐτοῦ Κύριος Ναυτίης.
Γινώσκοντες καὶ ἐκτιμῶντες τὴν παιδείαν καὶ τὸν ἀνεξάρτη-
τον χαρακτῆρα ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων Κυρίων, ἐδικαιού-
μεθα νὰ ἴδωμεν αὐτοὺς ἐναντίους εἰς τὴν ἀντισυνταγματικὴν
ταύτην ἐπιχορήγησιν καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγως ὑποθέτομεν,
ὅτι δὲν εὐρέθησαν παρόντες εἰς τὴν συζήτησιν ἐκείνην.

— Αὐτούμεθα ἠναγκασμένοι ὄντες νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς
προτροπὰς ἡμῶν εἰς κατάπαυσιν τῶν ἀνδεστάτων ἀσμάτων,
δι' ὧν οἱ ἐν νυκτὶ περιπολοῦντες ταραττοῦσι τὴν ἡσυχίαν τῶν
πολιτῶν, καὶ προσβάλλουσι τὴν τιμὴν τῆς πόλεως καὶ τὴν
ἀξιοπρέπειαν τῶν Ἀρχῶν εἰς τὰ ὄμματα τῶν παρεπιδημούν-
των ξένων. Εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν καὶ τρίτον νὰ
ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου.

— Κακῶς ἐπληροφόρηθη ἡ Ἐνωσις περὶ τῆς γενομένης
κλοπῆς ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ Κυρίου Βαλέττα διότι ἡ κλοπὴ
αὕτη δὲν ἐγένετο ἐπὶ δώδεκα, ἀλλ' ἐπὶ 80 περίπου λιρῶν,
ἐξ ὧν ὁ ὑπὸ κτηνὸς ὁμολόγησε μόνως τὰς 30. οὔτε ἐγένετο
ἡ κλοπὴ ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου
Βαλέττα, ἐνῶ αὐτὸς μετὰ τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν του εὐ-
ρίσκειτο εἰς τὸ Ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ (ὡς γνωστὸν) εἶναι
κεχωρισμένον τῆς οἰκίας. Τὰ κλαπέντα χρῆματα ἀνευρέθησαν
παρὰ τὸν κλαπέτην, ἐνεργηθείσης ἐρεῦνης ἐν τῷ κλιβῶτι τοῦ ὑπηρε-

του ὑπὸ τοῦ δραστηρίου Ἀστυνόμου Ἐρμουπόλεως Κ. Κο-
λιποῦλου, πρὸς δὲ ὁ Κύριος Βαλέττας εἶχε καταγγεῖλαι τὴν
γενομένην κλοπὴν, δηλώσας ἐνταῦθα, ὅτι εἶχεν ὑπονοίας κα-
τὰ τοῦ ὑπηρετοῦ του ὡς δὲ ἠκούσαμεν, ὁ Κύριος Βαλέττας
ἐλεῖν τὸν κλέψαντα ὑπηρετὴν, ὡς ὁμολογήσαντα τὸ ἀμάρ-
τημά του καὶ ζητήσαντα παρ' αὐτοῦ συγγνώμην, συνεχάρη-
σεν αὐτὸν, εὐχαριστήσας εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ περιπού
τῶν κλαπέτων διότι τὰ λοιπὰ εἶχεν οὕτως δαπανήσας, ἀ-
γοράσας παντοῖα πράγματα, ὡς παρασκευαζόμενος νὰ ἀπέλ-
θῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν Ἀμάλθειαν τῆς 21ης
Ἰουνίου τὰ ἐξῆς.

« Ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Σαῖτ
Πασσᾶς μετὰ τὴν Σύμυρην ἐπεσκέφη καὶ τὴν Κρή-
την, ὅπου διέτριψε 4 ἡμέρας, ἀξιώθεις τῆς ἀνηκού-
σης τιμῆς, καὶ ἀπολιπὼν τρανὰ δείγματα τῆς γενναιο-
δωρίας αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τοῦ Σαῖτ
Πασσᾶ συνέβη τι ἀξίωσιμειώτον, περὶ οὗ γράφουσιν
ἐκ Κρήτης πρὸς τὸν « Τύπον τῆς Ἀνατολῆς » τὰ
ἐξῆς.

« Ὁ Κεχαγιᾶς τοῦ Πασσᾶ ἀφίχθεις εἰς τὰ Χα-
νιά ὠμίλησε περὶ γραικικῆς οἰκογενείας κατακισμέ-
νης ποτὲ ἐν χωρίῳ κειμένῳ πλησίον τῆς πόλεως
ταύτης. Γέρων τις, ἐκ τοῦ χωρίου ἐκείνου καταγό-
μενος, κάτοικος δὲ Χανίων, προσῆλθεν εἰς τὸ κατά-
λυμα τοῦ Πασσᾶ, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κεχαγιᾶ
ἀπεκρίθη, ὅτι ἐγνώρισε τὴν οἰκογένειαν ἐκείνην, τῆς
ὁποίας τὰ τέκνα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου ἀπήχ-
θησαν εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ ἐγνώρισες τὰ τέκνα ἐ-
κείνα, εἶπεν ὁ Κεχαγιᾶς. — Τὰ ἴδα. — Καὶ ἡ οἰκο-
γένεια ἐκείνη ἠφρανίσθη. — Ὅχι.

« Οἱ παρόντες εἰς τὸν διάλογον τοῦτον ἠπόρου
διὰ τὴν πολλὴν συμπάθειαν τοῦ Κεχαγιᾶ πρὸς τὴν
χριστιανικὴν ἐκείνην οἰκογένειαν, καὶ διὰ τὴν αὔξου-
σαν συγκίνησιν αὐτοῦ, ἀκούσαντος τὸν τελευταῖον
λόγον τοῦ γέροντος. Τίς ζῆ εἰσέτι ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας ἐκείνης; ἐπανέλαβεν ὁ Κεχαγιᾶς. — Ὁ πατήρ,
ἡ μήτηρ καὶ τινὰ τέκνα.

Ὁ Κεχαγιᾶς, εἰς ἄκρον συγκινηθεὶς, ζητεῖ ἵππους,
προσκαλεῖ τὸν γέροντα ν' ἀναβῆ καὶ παρακαλεῖ νὰ
τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ χωρίον, ὅπου φθάνουσι μετ' ὀλί-
γον. Ὁ γέρον ἐβλεπε μετ' ἀπορίας τὸν Κεχαγιᾶν,
ὅστις τῷ ἔλεγε τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων τῶν πρώ-
των φαινομένων οἰκιῶν, πάντων γερόντων ἢ ἀποθα-
νόντων. Τέλος δὲ εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον,

« — Ἴδου ἡ οἰκία τῆς οἰκογενείας ἐκείνης, εἶπεν
ὁ Κεχαγιᾶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. — Τὴν γνωρίζετε
λοιπόν; — Εἶναι ἰδική μου!

« Ὁ Κεχαγιᾶς καταβαίνει εὐθὺς, εἰσέρχεται εἰς
τὴν καλύβην, καὶ χύνεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μη-
τρός του. Εἰκάσετε τὴν ἐκπληξιν καὶ χαρὰν τῆς πτω-
χῆς γραιίας, τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκο-
γενείας. Ἡ σκηνὴ τῆς ποθητικωτάτης ταύτης ἀναγνω-
ρίσεως εἶναι ἀπερίγραπτος. Ὅλοι τοῦ χωρίου οἱ κά-
τοικοι μαθόντες τὸ συμβάν συνέδραμον νὰ ἴδωσι τὸν
ἐκ τοῦ ταπεινοῦ χωρίου αὐτῶν ἀναδειχθέντα μέγαν
ἀξιωματικόν. Ὁ δὲ Κεχαγιᾶς παρέλαβε τὴν οἰκογέ-
νειάν του εἰς τὰ Χανιά, ὅπου ὁ τε Σαῖτ Πασσᾶς καὶ
καὶ ὁ Βελῆ Πασσᾶς ὑπέδεχθησαν αὐτὴν εὐμενῶς καὶ
ἐπλήρωσαν αὐτὴν δώρων. »

— Ὁ Κύριος Ἰωάννης Μόζερας, ὁμογενὴς, ἀριστος μουσι-
κοδιδάσκαλος καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων τοῦ ἔθνους, προτιθέμενος νὰ
διδάξῃ ἐνταῦθα, ἐνθα ὑπὸ πολλῶν προετραπίῃ νὰ μείνῃ, τὸ τε
κλειδοκῦμβελον καὶ τὸν αὐλὸν, ἀναγγέλλει τοῦτο πρὸς ἀπαν-
τας τοὺς φιλομούτους ὁμογενεῖς αὐτοῦ, τοὺς περὶ τὴν μουσι-
κὴν καταγινομένου; καὶ ἡμεῖς δὲ πεπεισμεθα ὅτι πᾶς Ἕλλη-
ν ὑπὸ ἀκρεπνοῦς ἑλληνισμοῦ ἐμπνεόμενος, καὶ συναισθανόμενος
τὴν ἀνάγκην παρ' ἡμῖν τῆς μουσικῆς καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιρ-
ροῦν αὐτῆς, προσέτι δὲ καὶ τὴν σπάνιν μουσικῶν ὁμογενῶν,
ῤῥοντα τοῖς ξένοις, ἀλλὰ πολλῶ ἀνώτερον εἰς ἀμφοτέρω ἀνα-
δειχθισόμενος, καὶ ἐνθαρρύνει οὕτω αὐτὸν, ὅστις μεγίστα ἐλ-
πίδας παρέχει ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει φαῖν ἐφ' ἀμύλλῳ τῆς
δόξης ἄλλου συμπολίτου (τοῦ διασήμου Καρέρου) πρὸς δόξαν
ἅμα καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους του. Ὁ ῤηθεὶς Κύριος Μόζερας
παρεκτὸς τῆς ἰκανότητος κέντηται καὶ πάντα τὰ λοιπὰ προ-

σόντα, ὡν ἄνευ, ὡς οὐδὲν λογιζέται ἡ ἰκανότης μόνη—τουτέστιν ἐντελὴ ἀρετὴν καὶ πρακτικὴν εὐσηχησύνην.
Ὡς ἀμοιβὴν δ' αὐτοῦ οὐδὲν πλέον ἀπαιτεῖ τῶν ξένων.

(Συνέχει ἀπὸ τέλους ἴδε ἀριθ. 10 — 11.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συντάξεως καὶ δημοσιεύσεως καταλόγων

Ἄρθρ. 34. Ἡ ὑπαρξίς τακτικῶς κρατουμένων καὶ εὐμεθόδως συντεταγμένων καταλόγων εἶναι ὁ πρῶτος, ὅρος κατὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς Βιβλιοθήκης· διὸ πᾶσα ὀφείλεται πρὸς τοῦτο προσπάθει καὶ ἐπιτήρησις ἐκ μέρους τοῦ τε Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰδικῶς ἐπιφορτισμένου Βιβλιοφύλακος.

Ἄρθρ. 35. Οἱ ἀπικριτικῶς συντάσσόμενοι κατάλογοι εἰσι δύο· εἷς ἀλφαιτικὸς τῶν ὀνομάτων τῶν συγγραφέων, καὶ ἕν ἑλλησφι, τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ εἷς καθολικὸς καθ' ὕλην ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἑτέρου τρίτου τῶν κατ' ἔτος εἰσερχομένων, συντάσσονται, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην, καὶ ἄλλοι βοηθητικοὶ κατάλογοι τάξεώς τινος βιβλίων, τῶν φυλλαδίων ἢ τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων.

Ἄρθρ. 56. Ἀμφότεροι οἱ γενικοὶ κατάλογοι, ὅτε ἀλφαιτικὸς καὶ ὁ καθολικὸς καθ' ὕλην, συντάσσονται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν δελτίων.

Ἄρθρ. 37. Ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ καταγράφονται τὰ χειρόγραφα, ἡ νομισματικὴ καὶ πᾶσα ἄλλη ἐπιστημονικὴ συλλογή.

Ἄρθρ. 38. Οἱ χειρόγραφοι κατάλογοι κοινοποιουῦνται εἰς τὸν αἰτούντα μετὰ προηγουμένη ἀδείαν τοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρ. 39. Ἄνὰ πᾶσαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἡδὴ πραγματοποιημένης ἐκτυπώσεως, δημοσιεύσασαι διὰ τοῦ τύπου νέος ἀλφαιτικὸς κατάλογος τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν εἰσελθόντων βιβλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς δημοσίας χρήσεως τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 40. Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1856 Β. Διατάγματος ὁρισθεσῶν ἑορτῶν, ἡ Βιβλιοθήκη ἀνοίγει διὰ τὸν ἑκαστὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τὸ μὲν θέρος ἀπὸ τῆς 8 καὶ ἡμιστείας π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ., τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. Τὸ δὲ σάββατον ἡ Βιβλιοθήκη μένει κλειστὴ μετὰ μεσημβρίαν, ὅπως ἐνασχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐκποσθέντων ἢ νεωστὶ εἰσελθόντων βιβλίων. Σημειωτῆς τῶν ὥρων, καθ' ἃς ἀνοίγει ἡ Βιβλιοθήκη, τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου.

Ἄρθρ. 41. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ὀφείλει νὰ ἔχῃ κενὰς τὰς χεῖρας καὶ ἰδίως νὰ μὴ φέρῃ μετ' αὐτοῦ διὰ βιβλία, ἄλλως νὰ παραδίδῃ ταῦτα ἅμα εἰσελθὼν εἰς τὴν τῶν ὑπαλλήλων, παρ' οὗ νὰ λαμβάνῃ τὰ παραδοθέντα ἐξερχόμενος.

Ἄρθρ. 42. Ὁ βουλόμενος νὰ ἀναγνώσῃ ἢ νὰ σπουδᾶσῃ σύγγραμμά τι ἐντὸς τῆς βιβλιοθήκης σημειοῖ ἐπὶ τεμαχίου χάρτου τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ζητουμένου βιβλίου καὶ προσυπογράφας παραδίδει τὸ τεμάχιον πρὸς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν διανομὴν τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, ὅστις ἀναζητήσας καὶ ἀνευρὼν τὸ ζητούμενον ἐγγεγραμμένον ἐπὶ αἰτούντι κρατῶν τὴν ἐπὶ τοῦ τεμαχίου σημειωτὴν, ἢ ἀποδίδει μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου. Ἐνῶς ἡ μνησθεῖσα σημειωτὴς εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου, ὑπάρχει τεκμήριον περὶ τῆς μὴ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐγγεγραμμένου βιβλίου.

Ἄρθρ. 43. Ἡ ἀνάγνωσις καὶ σπουδὴ γίνεται ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένης αἵθουσας. Ἡ δὲ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Βιβλιοθήκης μέρη εἰσόδος μόνον ἀδείᾳ τοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Βιβλιοφύλακος ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρ. 44. Ἰδιαιτέρον μέρος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Βιβλιοθήκης προσδιορίζεται διὰ τὴν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ μελέτην τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 45. Εἰς οὐδένα συγχωρεῖται ἄνευ πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Βιβλιοφύλακος νὰ λαμβάνῃ μόνος ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν ἢ ἐκ τῶν τραπέζων βιβλία, ἐγγραφα ἢ ἄλλο τι ἀνήκον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην.

Ἄρθρ. 46. Τὰ περιέχοντα εἰκόνας, ἢ πίνακας, καὶ τὰ σπάνια, πολυτίμητα, ἢ πολυτελῆ βιβλία κοινοποιουῦνται ἐπὶ ἰδιαιτέρων τραπέζων, ἐφ' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις μελανοδοχείου.

Ἄρθρ. 47. Οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν δύναται νὰ λάβῃ πρὸς ἀνάγνωσιν ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης ταυτοχρόνως πλεονα τῶν τεσσάρων συγγραμματα, ἐκτὸς μόνον ἂν εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἐφόρου, ἐν ἀποδεδειγμένῃ ἐπιστημονικῇ ἀνάγκῃ, ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

Ἄρθρ. 48. Προσδιορίζεται ἰδιαιτέρον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ μέρος, ἐνθα ἐκτίθεται διὰ τὰς μελέτας τῶν φοιτητῶν καὶ λοι-

πῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων ἐκλεκτῇ, ὡς εἶον τε, περιεκτικῇ καὶ ἐπιστημονικῶς κατατεταγμένῃ συλλογῇ ἐκτύπων τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπαρχόντων, ἢ καὶ ἐν ἄλλαις συλλογαῖς εὑρισκομένων ἀρχαίων νομισμάτων. Ἡ εἰς τὸ μέρος τοῦτο πρὸς μελέτην εἰσόδος ἐπιτρέπεται δι' εἰδικῆς τοῦ Ἐφόρου ἀδείας· ἡ δὲ μελέτη γίνεται ἐπισηκοπούντος καὶ ὀδηγοῦτος τοῦ Νομισματογνώμονος.

Ἄρθρ. 49. Οἱ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἐργαζόμενοι ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι βαθυτάτην σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν· ὁ δὲ παραχοποιὸς ἐπιπλήττεται καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀποπέμπεται.

Ἄρθρ. 50. Βιβλία τῆς Βιβλιοθήκης δανείζονται μόνον εἰς τὸν ἀνώτερον τῆς πρωτεύουσας Κλῆρον, εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γυμνασίων, εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κεντρικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντας ξένους σοφοὺς τοὺς φέροντας ἐπίσημον τοῦ πρέσβειος αὐτῶν ἐγγύησιν, καὶ τέλος εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διατρίβοντας καὶ ἐγνωμένους ἡμεδαποῦς λογίους, ὧν τὰ ὀνόματα σημειωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 51. Εἰς οὐδένα δανείζονται ταυτοχρόνως πλεονα τῶν πέντε συγγραμματα.

Ἄρθρ. 52. Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατήσῃ παρ' αὐτοῦ τὰ δανεισθέντα πλεονα τῶν τριάντα ἡμερῶν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς μνησθεῖσης προθεσμίας ὁ ἐπὶ τοῦ δανεισμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸν κατέχοντα· ἂν δὲ οὗτος δὲν ἐπιστρέψῃ τὸ βιβλίον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως, ἀπώλεσεν αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμα τοῦ δανείζεσθαι εἰς τὸ μέλλον βιβλία ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης, καὶ καταμηνύεται ἀνυπερθέτως· ἐπὶ σφετερισμῷ ἄλλοτρίᾳ περιουσίας.

Ἄρθρ. 53. Καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριακονθήμερου προθεσμίας, δύναται ὁ ἔφορος, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐπιστημῆς ἢ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, νὰ ἀπαίτησῃ τὴν ἄμεσον ἐπιστροφὴν τοῦ δανεισθέντος· ὀφείλει δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δανείσῃ ἐκ νέου τὸ ἐπιστραφέν. Ἡ ἀρνήσις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφόρου ζητηθέντος βιβλίου ἐπιφέρει αὐτοδικαίως τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ δανείζεσθαι.

Ἄρθρ. 54. Τὰ δανειζόμενα βιβλία καταγράφονται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπογράφει ὁ παραλαμβάνων, ὅστις, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου, φροντίζει περὶ τῆς ἐπὶ παρούσῃ αὐτοῦ ἐξαλείψεως τῆς ἐγγραφῆς· Ἀπέναντι δὲ τοῦ τίτλου τοῦ δανεισθέντος βιβλίου σημειοῦται ἐν ἰδιαιτέρᾳ καταφανεῖ στήλῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐδανείσθη καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀπεδόθη.

Ἄρθρ. 55. Τὰ χειρόγραφα, αἱ ἀρχέτυποι, μοναδικαί, σπάνια ἢ πολυτελεῖς ἐκδόσεις βιβλίων, αἱ εἰκονογραφαὶ καὶ οἱ γεωγραφικοὶ πίνακες ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ δανείζονται.

Ἄρθρ. 56. Τὰ μυθιστορήματα, τὰ τῆς κατωτέρας λεγομένης φιλολογίας ποιήματα, τὰ πολιτικὰ ἢ ἐφημερα φυλλάδια καὶ αἱ πολιτικαὶ τῆς ἡμέρας ἐφημερίδες οὕτε δίδονται εἰς ἀνάγνωσιν ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης, οὔτε δανείζονται, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Ἐφόρου, χορηγουμένης μόνον εἰς τὸν σπουδαίως ἐπ' αὐτῶν ἐργαζόμενον.

Ἄρθρ. 57. Τὰ βιβλία δίδονται εἰς τοὺς ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ σπουδάζοντας καὶ δανείζοντας κατὰ τὰξιν τῶν αἰτήσεων, ἄνευ διακρίσεως τῶν αἰτούντων.

Ἄρθρ. 58. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ ἄρθροισι περὶ δανεισμοῦ βιβλίων ὁρίζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 59. Διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν βιβλίου, γενομένην ἐνε-

κὲν μὴ τηρήσεως τῶν περὶ δανεισμοῦ ἀνωτέρω κεκανονισμένων, θεωροῦνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι ὁ τε ἔφορος καὶ Βιβλιοφύλαξ.

Ἄρθρ. 60. Ὁ τε ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἀναγινώσκων καὶ ὁ εἰσερχόμενος βιβλίον τι ἐξ αὐτῆς, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ καθαριότητος τοῦ εἰς αὐτοὺς παραδοθέντος βιβλίου· ὁ δὲ ὅπως ἀποπέσει ἀπολέσας ἢ βλάβας τοῦτο, ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν διπλάσιου τῆς ἀξίας ὀλοκλήρου τοῦ συγγραμματος, εἰς δ' ἀνήκει ὁ ἀπολεσθεὶς ἢ λυμανθεὶς τόμος, καὶ στερεῖται προσέτι αὐτοδικαίως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναγινώσκων ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ δανείζεσθαι ἐκ ταύτης βιβλία.

Ἄρθρ. 61. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐπισκεπτεται τὴν Βιβλιοθήκην κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς αὕτη εἶνε ἀνοικτῇ· ὀφείλει δὲ εἰσερχόμενος νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τινὰ τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως συνοδεύσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ πρὸς ἐπίσκεψιν σύγχρονος εἰσόδος πλειοτέρων τῶν δέκα προσώπων, καθὼς καὶ ἡ παρὰ τὰς θήκας τῶν βιβλίων συσσώρευσις τῶν ἐπισκεπτομένων.

Εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Βιβλιοθήκην ἄλλοδαποὺς περιηγητὰς ὀφείλουσι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βιβλιοθήκης νὰ παρέχωσι δυνατόν τὰς εὐκολίας.

Ἄρθρ. 62. Εἰσὶς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χάριν περιεργείας ἐπισκεπτομένους τὴν Βιβλιοθήκην, νὰ εἰσερχώνται ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς γίνεται ἐν αὐτῷ ἐργασίας.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 63. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον κατέχοντες βιβλία ἀνήκοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι ταῦτα εἰς τὸν ἔφορον αὐτῆς καὶ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ἀνωτέρω περὶ δανεισμοῦ διατασσόμενα, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθρ. 52 καὶ 53 ὁριζόμενας ποινάς.

Ἄρθρ. 64. Τὰ ἐκ συνδρομῶν τῆς Κυβερνήσεως προερχόμενα πολλαπλᾶ ἀντίτυπα συγγραμμάτων, μέχρις οὗ περὶ αὐτῶν ἄλλως διαταχθῇ, ἐναποτίθενται ἐκάστοτε, τῇ φροντίδι καὶ ἐπιτηρήσει τοῦ Ἐφόρου, ἐν ἰδιαιτέρᾳ τῆς Βιβλιοθήκης ἔρποθῆν καὶ διανεμονται, τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους βιβλιοθήκας ἢ εἰς ἐνδεεῖς μαθητὰς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 28 Ὀβρίου 1855 Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 65. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὅστις θέλει δημοσιεῦθῃ προσηκόντως, ἀνατίθεται ἰδίᾳ εἰς τὸν ἔφορον. Ἀντίτυπον δ' αὐτοῦ ἐπὶ πίνακος θέλει ἀναρτηθῆν ἐν καταφανεῖ τόπῳ ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ δικηρχύσεως καὶ γνωστοποιήσεως τῆς πωλήσεως τῶν δύο ἔκτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου ὁ Ναπολέων γνωστοποιεῖται ὅτι·

Κατ' αἰτήσιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κυρίου Δημητρίου Ν. Ἀράπη, ἔχοντος ἀντίκλητον τὸν ἐνταῦθα δικηγόρον Κύριον Ἰωσήφ Ἡσαΐα, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπ' ἀριθ 333 καὶ ἀπὸ ἐννέα Νοεμβρίου 1856 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καὶ κοινοποιήσεως τῆς ἐφ' ἡμῶν ἀποφάσεως προσηκόντος μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, ὅ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Πλατύδης, παραλαβὼν μετ' ἐμοῦ τὸν δημόσιον κληρικὸν Γεώργιον Π. Σκωτάκην κάτοικον ἐνταῦθα, ὅραν τὴν δύο Ἰουλίου 1857 ὥραν 10 π. μ. δικηρχύτω δι' αὐτοῦ καὶ γνωστοποιῶ κατ' ὄλην τὴν πλατείαν καὶ ἀγορὰν τῆς πόλεως αὐτῆς εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Τελωνείου εἰς τὴν αἶμασιάν τοῦ λιμένος, εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου

καὶ εἰς τὰς θύρας τῶν δύο Ἐμπορικῶν Λεσχῶν μὴ ὑπαρχόντων χρηματιστηρίου ἐνταῦθα ὅτι ἐπειδὴ ὁ οφειλέτης Ἀλέξανδρος Φάρας κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἐπλήρωσεν τὸ χρέος τοῦ συμποσούμενον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν εἰς δραχμάς 22 450 74/100 ἐκτὸς τῶν μετὰ τὴν ἐπιταγὴν τόκων καὶ ἐξόδων, θέλει γίνει ἀναγκαστικὴ πώλησις καὶ πλειστηρισμὸς τὰ εἰς τὸν εἰρημένον Ἀλέξανδρον Φάραν δύο ἔκτα τοῦ ἐνταῦθα ἐλιμενισμένου Ἑλληνικοῦ Βρῆλου ὁ Ναπολέων ἐκτιμηθέντος εἰς δραχμάς 6 000 τὸ ἡμισυ αὐτοῦ τοῦ πλοίου, χωριτικότητος τῶν 209 καὶ 63 000 ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Νιόλγιον τοῦ λιμένος Σύρου ἐλιμενισμένου ἤδη ἐνταῦθα εἰς τὸν λιμένα Σύρου, ὅτι ἡ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν, ὅτι αἱ πλειστηριασεῖς θέλουσι ληφθῆν εἰς τὴν αἴθουσαν (ἀκροατήριον) τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου τὴν ἐβδόμην, δεκάτην τετάρτην, καὶ εἰκοστὴν πρώτην τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου ἡμέρας Κυριακὰς τὰς μετ' ὀλίγου ἀπὸ τὴν δεκάτην μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας προμεσημβρίας, τὴν δὲ τελευταίαν ἀπὸ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν προμεσημβρίας μέχρι τῆς ἀποσβί-

σεως τῶν φώτων, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος εἰσγητοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηρισμοῦ τοῦ αὐτοῦ πλοίου Κ. Στυλιανοῦ Κασιμάτη Πρωτοδίκου καὶ διὰ πρώτην προσφοράν προσδιορίζεται ὁ καταδίκων δανειστῆς δραχμάς 2000.

Ἡ παρούσα ἔκθεσις ἀφοῦ διακηρύχθη καθ' ὄλην τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ κληρικῶν παρόντος μου ἐκολλήθη δι' ἀντιτύπων αὐθημερῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀναφερομένους ἀνωτέρω τόπους σύμφωνα μετ' ὅ ἄρθρ. 202 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ θέλει δημοσιεῦθῃ καὶ εἰς τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἡ παρούσα συντάχθη τὴν 2 Ἰουλίου 1857 ἐν Σύρῳ καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ εἰρημένου κληρικῶ·

Ὁ Κληρὸς
Γ. Σκωτάκης
Ὁ Κλητὴρ
Ἰω. Πλατύδης

(Ἔβεται Δικ. Παράρτημα.)

Ὁ ἔκδοτης
N. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

Τύποις Ν. Βαρβαρέσου.